

Bohoslužby domácí i společné ve Druhou neděli adventní, 6. prosince 2020

Introit:

Naslouchej, pastýři Izraele, ty, jenž Josefa jak ovce vodiš, zaskvěj se, jenž trůníš nad cheruby. Ž 80, 2

Pozdrav:

Milé sestry, milí bratři, vítám vás v těchto bohoslužbách a zdravím vás apoštolským pozdravem:

Milosrdenství vám a pokoj i láska budiž rozmnožena. Amen. Ju 2

Zaspíváme píseň 96, Píseň novou Pánu zpívejte

Modleme se:

Pane Bože, děkujeme, že můžeme být zase shromážděni jako tvůj lid u poslouchání tvých slov, modliteb a společného zpěvu při vyznávání naší víry.

Děkujeme, že jsi při nás stál svou pomocí a ochranou v minulé době. Děkujeme za všechny, které jsi uzdravil z jejich nemocí. A děkujeme za ty, kterým jsi dopřál odpočnutí. Prosíme, potěš všechny, kdo zůstali smutni a opuštěni.

Prosíme, veď naše pokání a otvírej nám srdce pro dobré změny v našem myšlení i konání. Nauč nás pokoře v nahlížení na svět a všechn život. Přiveď nás k moudrému organizování společných věcí lidských i všeho stvoření. Prosíme, zastav tuto covidovou epidemii a uchraň svět od všech dalších podobných. Prosíme, buď lékařem Země, dej déšť suchým krajům.

Prosíme, přicházej do všeho našeho jako Pán a Spasitel. Smiluj se nad námi a dej nám pokojný advent. Amen.

1. Čtení: Mt 11, 2–6.16–19.25–30

Zaspíváme píseň 276, Slávy Pán přichází opět

Biblický text, který nám poslouží jako základ kázání, je zapsán v knize Izajáš, 35. kapitole, od 3. do 10. verše:

Dodejte síly ochablým rukám, pevnosti kolenům klesajícím. Řekněte nerozhodným srdcím: „Buďte rozhodní, nebojte se! Váš Bůh vás přichází spasit.“ Tehdy se rozevřou oči slepých a otevřou se uši hluchých. Tehdy kulhavý poskočí jako jelen a jazyk němého bude plesat. Na poušti vytrysknou vody, potoky na pustině. Ze sálající stepi se stane jezero a z žíznivé země vodní zřídla. Na nivách šakalů bude odpočívat dobytek, tráva tam poroste jako rákosí a sítí. Bude tam silnice a cesta a ta se bude nazývat cestou svatou. Kdo půjde po této cestě, nezbloudí, i kdyby to byli pošetilci. Nebude tam lev, dravá zvěř na ni nevstoupí, vůbec se tam nevyskytne, nýbrž půjdou tudy vykoupení. Ti, za něž Hospodin zaplatil, se vrátí. Přijdou na Sijón s plesáním a věčná radost bude na jejich hlavách. Dojdou veselí a radosti, na útěk se dají starosti a nářek.

Milé sestry, milí bratři!

Zaslíbení není lidský sen. Nevymysleli je lidé, kteří se necítili dobře. Není to únik z těžké reality ani přebití zoufalých výhledů. Zaslíbení je od Pána Boha. On vzkazuje, že přichází, aby spasil. Od samého počátku lidských příběhů do nich určujícím způsobem vstupuje a nikdy to nebude jinak. V těžkých, bezvýchodných chvílích člověk potřebuje zřetelně slyšet, že Bůh přichází zas a zas, aby nedobrou situaci a beznadějný vývoj zvrátil. Přichází člověka zachránit.

My lidé neumíme žít bez dobrého výhledu. Když jej nemáme, propadáme temným myšlenkám i činům. Vymýslíme a realizujeme náhradní strategie, které nás vyčerpávají, a ještě prohlubují neveselý pocit ze své existence. Bez dobrých výhledů se snažíme o přijatelnou organizaci této chvíle, která stejně pomíjí a její tíhu to neumenšuje. Výsledky všeho pachtění o zajištění jsou jenom iluze a zážitků a prožitků okamžiku není nikdy tolik, aby jich bylo dost, ač je jich dnes víc než kdykoli předtím. Tíha této chvíle, včetně břemen rozhodnutí a kroků minulosti, od kterých se nelze zcela osvobodit, protože jejich plody jíme, zůstává. Lze jenom nějakými cílenými programy nevidět, co je skutečností. Člověčí zápasy končí smrtí, a to vrhá stín na celý běh od narození. Lidský život není nijak pevný, naopak je velmi křehký a časem ještě větší. Naplňují jej nemoci těla a vnitřní tísně, vztahové ztráty a bytostné osamocení i nečekané tragédie. Je dobré se s tím statečně utkávat, ale není moudré se obelhávat. Takový je náš výhled.

Tato kapitola z prorocké sbírky nadepsané „Izajáš“ je Božím zaslíbením pro lid, který je neustále na životech ohrožován vpády z Edómu. Tak byla nazývána pouštní země na jihu sousedící s Judskem, ale je to také společné označení všech malých národů, které se přidružily k Asýrii a s mimořádnou brutalitou systematicky ničili krajinu kolem Jeruzaléma. Judští sice odolávají, ale ztráty jsou obrovské a nebere to konce, nic dobrého je nečeká. Ne, že by na tom stavu nenesli svůj díl viny. Především jejich víra Bohu Hospodinu zvlažněla a přestala být určující. Což vedlo k nemilosrdnému chování, ztrátě citu pro spravedlnost a k růstu sociálního bezpráví. Východiska z vnějšího ohrožení se hledala v politickém pletichaření a v intervenci zahraničních spojenců. I jinak pozitivně hodnocený reformní král Chizkijáš se v obraně proti Asyřanům obrací naivně s nadějí k Babyloňanům, kteří si po pár desetiletích Judsko kolonizují a mnoho obyvatel odvedou do zajetí, situace se potom zopakuje, když v Babylonském zajetí Judští touží po pomoci od Egypta. Takové modely jsme bolestně vyzkoušeli i v našich národních dějinách. Malověru a zapomínání na Hospodina kárají mnohé prorocké výroky Izajáše. Pro pokání je uvědomění si selhání a chyb velmi důležité. Spásu to však nijak nezaručuje. Se spásou přichází Hospodin.

Bůh nezjišťuje u člověka, jak k tomu došlo, že se pohybuje na hraně tragédie. Nečeká ani, že by člověk přišel k Bohu. Bůh přichází za člověkem. To je pro člověka spása. Jeho příchod znamená dobré výhledy. Bůh nebyl a není někde pryč, někde jinde. Je stále přítomen a jeho přítomnost je lidskou spásou. Ale v časech beznaděje člověk potřebuje s novou intenzitou slyšet, že Bůh vstupuje do jeho neštěstí, aby vysvobodil a zachránil. Potřebuje znovu přijmout vědomí Boží spásné blízkosti a účasti na svém životě. To mu Bůh ústy proroka oznamuje bez dalších výhrad. To, co člověk smí od Boha slyšet, dává sílu jeho ochablým rukám, pevnost jeho klesajícím kolenům. Nerozhodným srdcím říká: „Buďte rozhodní, nebojte se. Hle, váš Bůh vás přichází spasit.“ Sdělení prorokovo lidskými slovy o tom, co příchod Hospodinův způsobí, je plné krásných a nadějí plodících obrazů, jako fantazie pro toho, kdo má strach, je nerozhodný, má ochablé ruce a skleslá kolena, kdyby to nebyl tlumočený Boží vzkaz.

„Tehdy se rozevřou oči slepých a otevřou se uši hluchých. Tehdy kulhavý poskočí jako jelen a jazyk němého bude plesat“. Velmi nápadně se ten opis podobá Ježíšovým slovům vzkázaným Janu

Křtiteli, když se jej ptá, zdali je Ježíš ten, kdo má přijít, nebo mají čekat jiného. „Jděte, zvěstujte Janovi, co slyšíte a vidíte: Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium“. Když se toto děje, „tehdy“ se děje Boží spása. Není třeba přesvědčovat, že to není sen, když se Boží zaslíbení děje. A když se děje v Ježíšovi, pak s ním přichází Bůh do lidských příběhů. Aby změnil úděl těch, kteří nemohou vidět, chodit, slyšet, kteří jsou chudí a mrtví. Aby mohli slyšet evangelium, dobrou zprávu pro sebe, dokonce, aby mohli vstát z mrtvých. To jsou úplně jiné výhledy, které dostaly svou reálnou podobu. Ježíšův advent je Božím přicházením se spásou pro člověka.

I jiné obrazy tohoto zaslíbení viděli křesťané naplňovat se na Ježíšovi. Viděli, jak ve stávajících souvislostech vytváří novou skutečnost, neuvěřitelných podob, která nese novou výpověď o životě. „Na poušti vytrysknou vody, potoky na pustině. Ze sálající stepi se stane jezero a z žíznivé země vodní zřídla. Na nivách šakalů bude odpočívat dobytek, tráva tam poroste jako rákosí a sítí. Bude tam silnice a cesta a ta se bude nazývat cestou svatou. Kdo půjde po té cestě, nezbloudí, i kdyby to byli pošetilci. Nebude tam lev, dravá zvěř na ni nevstoupí, vůbec se tam nevyskytne.“ V Ježíši Kristu je zdroj životní síly bez ohledu na stávající podmínky. Je cestou, po které se dá jít a nezbloudí ani pošetilec, s ním se nikdo neztratí, ani ten, kdo není obdařen moudrostí a chytrostí, ani nezkušené dítě. Přináší lidskému životu, a všemu životu, chybějící bezpečí.

A blaze těm, kteří se nad ním neuráží, kteří jeho cestu nezavrhnou jako utopii. Ti po ní půjdou jako po cestě života. „Půjdou tudy vykoupení. Ti, za něž Hospodin zaplatil, se vrátí.“ Budou moci žít, protože se jich Bůh zastal Ježíšem Kristem, zjednal jim právo a spravedlnost, zachránil je, osvobodil je jako otroky z otroctví. Mohou se vrátit jako do zaslíbené země, k životu s dobrým výhledem, protože Bůh je s nimi. „Přijdou na Sijón s plesáním a věčná radost bude na jejich hlavách. Dojdou veselí a radosti, na útěk se dají starosti a nářek.“ Amen.

Modleme se:

Bože náš, děkujeme, že ty nás přicházíš spasit. Děkujeme, že to smíme vědět zvláště tehdy, když pro sebe a náš svět nevidíme žádných dobrých výhledů. A děkujeme, že to můžeme slyšet vždy v adventu Ježíše Krista. V Ježíšovi přicházíš jako náš Spasitel ze všech zajetí a ohrožení. Radujeme se a veselíme ve tvé společnosti. Amen.

Zazpívejme píseň 262, Vítej, Jezu Kriste

Oznámení:

Dnes je Druhá adventní neděle.

K bohoslužbám se příští neděli sejdem v kostele v obvyklém čase v 9.30.

Modleme se přímělnou modlitbou:

Pane Ježíši Kriste, ve tvé přítomnosti tryskají i na poušti vody a ze sálající stepi se stává jezero, ty umožňuješ, aby mohl být život i tam, kde to vnější podmínky znemožňují. Děkujeme, že lidé mohou být šťastni a vytvářet dobré hodnoty i v omezeních epidemie, že mohou plnohodnotně žít i v domovech pro seniory a ostatních sociálních ústavech, že lidé mohou mít naději i v nemocnicích, na místech chudoby, sucha, válek. Prosíme, přicházej jako milující a mocný Spasitel ke každému z těchto lidí, ke každému člověku.

Prosíme za každého strádajícího. Osvobod každého z jakéhokoli otroctví. Zastaň se každého, kdo nemá zastání. Prosíme, spas ty, kterým nepřáteli jsou jejich nejbližší. Prosíme o záchranu pro rozvrácené domovy, pro týrané a zneužívané děti, ženy, seniory. Prosíme, otevírej oči slepých, uši hluchých, jazyk němých, umožni chromým chodit. Prosíme, najdi všechny, kteří se ztratili na svých cestách sobě, druhým. Tobě se nikdy nikdo neztratí, ty o každém víš a jdeš každému vstříc.

Prosíme, zvi nás na svou cestu, kde nezbloudí ani pošetilec. Prosíme za náš svět, utvářej ho už v tomto čase svou spravedlností a milosrdenstvím. Ve společenství s tebou nás nech dojit věčné radosti i vezdejšího veselí, aby se všechny naše starosti a nářky daly na útěk. Smiluj se nad námi. Amen.

Modleme se modlitbu Páně:

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Zazpívejme píseň 272, Jak vítati mám tebe

Slyšme slova na cestu:

Tak i vy, až uvidíte, že se toto děje, vězte, že je blízko království Boží. Lk 21, 31

Přijměme požehnání:

Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání, kéž nad námi rozjasní svou tvář! Ať je známá na zemi tvá cesta, mezi všemi pronárody tvoje spása! Bůh nám žehná, Bůh náš. Bůh nám dává svoje požehnání. Nechť se ho bojí všechny dálavy země! Amen. Ž 67, 2n.7b.8

Zazpívejme píseň 259, Navštiv nás, Kriste žádoucí

Miroslav Hamari